

Febrer de 2014

Tots els marratxiners, d'una manera o de l'altra, tenim una potencial identitat amb un dels recursos etnològics i patrimonials més importants del municipi: el fang, la ceràmica, els terrissers.

La ceràmica popular i la tradició terrissera han marcat el nostre municipi des de fa segles i han fet que es conegui com «Marratxí, terra del fang».

L'Ajuntament aposta per aquesta tradició i per la divulgació de la cultura del fang. Així, enguany, la Fira del Fang de Marratxí arriba a la seva XXX edició. Una fira que, al desembre del 2013, va rebre el premi de la *Asociación Española de Ciudades de la Cerámica*, en la seva modalitat d'iniciativa a favor de la ceràmica.

Precisament, en la XX edició de la Fira, vàrem començar a pensar en enfortir aquesta aposta per la ceràmica, en fer alguna cosa més, i això ens va dur a la decisió de crear la Biennal Internacional de Ceràmica, que enguany arriba a la V edició.

L'exposició de les obres finalistes de la Biennal és una oportunitat per a tots els marratxiners i els visitants de gaudir i conèixer quines són les darreres tendències artístiques de la ceràmica contemporània, la que en aquests moments es fa a diversos indrets del planeta. És un honor per a nosaltres l'excel·lent participació en aquest esdeveniment dels artistes de la ceràmica de tot el món, ja que s'hi han presentat més de 300 obres de 209 artistes dels cinc continents.

Vull agrair al jurat la seva tasca, tant en la selecció de les peces finalistes com en l'elecció de les premiades, una tasca que sens dubte contribueix a l'èxit d'aquesta edició de la Bicma.

També, vull donar l'enhorabona als participants i especialment als premiats, així com convidar-vos a tots a gaudir d'aquestes obres finalistes de la V Biennal Internacional de Ceràmica de Marratxí, que es mostraran al Centre Cultural s'Escorxador fins dia 29 de març.

Tomeu Oliver Palou

Batle de Marratxí

Todos los marratxiners, de un modo u otro, tenemos una potencial identidad con uno de los recursos etnológicos y patrimoniales más importantes del municipio: el barro, la cerámica, los alfareros.

La cerámica popular y la tradición alfarera han marcado nuestro municipio desde hace siglos y han hecho que se conozca como «Marratxí, tierra del barro».

El Ayuntamiento apuesta por esta tradición y por la divulgación de la cultura del barro. Así, este año, la *Fira del Fang de Marratxí* llega a su XXX edición. Una feria que, en diciembre del 2013, recibió el premio de la Asociación Española de Ciudades de la Cerámica, en su modalidad de iniciativa a favor de la cerámica.

Precisamente, en la XX edición de la Feria, pensamos en fortalecer esta apuesta por la cerámica, en hacer alguna cosa más, y eso nos llevó a la decisión de crear la Bienal Internacional de Cerámica, que este año llega a la V edición.

La exposición de las obras finalistas de la Bienal es una oportunidad para todos los marratxiners y los visitantes de disfrutar y conocer cuáles son las últimas tendencias artísticas de la cerámica contemporánea, la que en estos momentos se hace en diversos lugares del planeta. Es un honor para nosotros la excelente participación en este acontecimiento de los artistas de la cerámica de todo el mundo, ya que se han presentado más de 300 obras de 209 artistas de los cinco continentes.

Quiero agradecer al jurado su tarea tanto en la selección de las piezas finalistas como en la selección de las premiadas, una tarea que sin duda contribuye al éxito de esta edición de la Bicma.

También, quiero dar la enhorabuena a los participantes y especialmente a los premiados, así como invitaros a todos a disfrutar de estas obras finalistas de la V Bienal Internacional de Cerámica de Marratxí, que se expondrán en el Centro Cultural de s'Escorxador hasta el día 29 de marzo.

All the people of Marratxí, each one on his way, have a really powerful identity with one of the most important ethnological and hereditary resource of the local council: clay, ceramics and potters.

The popular ceramic and the pottery tradition have left a mark in our council for ages, and made that it's known as: "Marratxí, homeland of clay".

The local council is promoting this tradition and any kind of popularization of clay culture. That way the Marratxí Fair of Clay succeeds in being the 30th edition, a fair to which in 2013 a prize was given by the Spanish Association of Ceramic Cities for their initiative in favor of ceramics.

For that very reason, with the 20th edition of the fair, we thought about becoming stronger the initiative of ceramics and put up anything else, which led to the decision of creating an International Biennial of Ceramics, which runs its 5th edition this year.

The exhibition of the finalist's works of the Biennial is a great opportunity for all the people of Marratxí and other visitors to enjoy and get to know the last trends of contemporary ceramic art, pieces which could be made on any place of the world today. It's a great honor for us having that excellent participation of ceramic artists of the whole world on this occasion, presenting more than 300 pieces by 209 artists from five continents.

Thanks to the jury for their job as selecting finalist's pieces as well as selecting prize winner works, a job that contributes without a doubt to that successful edition of BICMA.

Also I'd like to congratulate the participants with special regard to the prize winners, as well as inviting you all to enjoy these finalist's works of the 5th International Biennial of Ceramics of Marratxí, which will be exhibited in the Culture Center S'Escorxador until the 29th of march.

Art ceràmica

Des dels temps del neolític, quan amb l'establació dels animals i els inicis de l'agricultura la humanitat aprèn a servir-se d'objectes ceràmics, fins als nostres dies, un llarg camí s'ha recorregut en tots els ordres i aspectes que afecten el treball amb fang cuit.

Des que el primer modelador d'un tassó va posar la primera sanefa d'incisions a la seva obra -amb la qual la distingia de la dels altres i encara de les altres de la seva mateixa mà- fins a l'eclosió de formes, tècniques, colors i aplicacions dels centenars de peces que s'han pogut estudiar en aquesta V Biennal Internacional de Ceràmica de Marratxí, s'acumulen deu mil·lennis d'aportacions tècniques, invents mecànics, descobriments químics i -per a mi en aquest moment el més important- capacitats expressives, intuïcions genials, addiccions insuperables.

La ceràmica en les seves manifestacions plàstiques inclou des de la riquesa formal dels estris quotidians fins a l'aplicació artística més depurada i els nivells tècnics més insospitats.

Després de tants de segles de treball podem recordar amb admiració les decoracions incisives dels tassons prehistòrics, les pastilles sumèries que en quantitats ingents han estat recuperades per l'arqueologia i que constitueixen una font inesgotable d'informació en escriptura cuneïforme, les ofrenes funeràries de tants d'enterraments pertanyents a cultures tan diverses com els cretencs, els egipcis, els grecs, els etruscs, els romans i, en els confins d'altres continents, els xinesos (pensem en les milers d'estàtues de guerrers de terracota), els americans del nord, del centre i del sud.

Pensem en les aplicacions en l'arquitectura. Des dels palaus de Babilònia, Nínive i Persèpolis fins a les cúpules de les mesquites musulmanes i les façanes i campanars de tantes d'esglésies cristianes. Recordem, finalment, tants d'il·lustres artistes contemporanis, Gaudí, Picasso, Miró, amb Josep Llorenç Artigas, Soji

Hamada, noms als quals ens plau incorporar els de Kino Satoshi, Raquel Grimshaw i Jochen Rueth.

Recordem sumàriament la influència de la ceràmica en el comerç internacional com a preat objecte d'exportació, són el cas de les belles peces gregues difoses per tota la Mediterrània o les porcellanes xineses de la Companyia d'Índies esteses per Europa. Però també la ceràmica més modesta, més utilitària, com són les gerres i àmfores que constitueixen el vehicle de transport dels grans, els olis, els vins, de l'intens comerç del món antic i de l'Edat Mitja.

I, perquè no falti una aportació al nostre present, recordem les sofisticades aplicacions industrials en el món dels microprocessadors i en el de la navegació espacial.

No és possible trobar una altra creació de l'esperit humà tan variada, universal i entroncada amb els nostres valors més íntims com la ceràmica el tacte de la qual, imprescindible per apreciar-la, ens comunica en la contemplació amb l'artesà-artista que la va crear.

I és per això que aquesta V Biennal de Marratxí té la repercussió universal que té. Perquè mai tants no li varen deure tant a tan poc: un tros de fang cuit. Poca cosa per si mateix, però, tractada amb l'amor i el talent de l'ésser humà, una admirable, grandiosa i universal realitat sempre viva, sempre nova, sempre útil, i sempre bella.

Joan Oliver Fuster "Maneu"

Arte cerámica

Desde los tiempos del neolítico, cuando con la estabulación de los animales y los inicios de la agricultura la humanidad aprende a servirse de objetos cerámicos, hasta nuestros días, un largo camino se ha recorrido en todos los órdenes y aspectos que afectan al trabajo con barro cocido.

Desde que el primer modelador de un vaso puso la primera cenefa de incisiones en su obra –con la cual la distinguía de la de otros y aún de las otras de su misma mano– hasta la eclosión de formas, técnicas, colores y aplicaciones de los centenares de piezas que se han podido estudiar en esta V Bienal Internacional de Cerámica de Marratxí, se acumulan diez milenios de aportaciones técnicas, inventos mecánicos, descubrimientos químicos y –para mí en este momento lo más importante– capacidades expresivas, intuiciones geniales, adicciones insuperables.

La cerámica en sus manifestaciones plásticas abarca desde la riqueza formal de los utensilios cotidianos hasta la aplicación artística más depurada y los niveles técnicos más insospechables.

Después de tantos siglos de trabajo podemos recordar con admiración las decoraciones incisivas de los vasos prehistóricos, las tabletas sumerias que en cantidades ingentes han sido recuperadas por la arqueología y que constituyen una fuente inagotable de información en escritura cuneiforme, las ofrendas funerarias de tantos enterramientos pertenecientes a culturas tan diversas como los cretenses, los egipcios, los griegos, los etruscos, los romanos y, en los confines de otros continentes, los chinos (pensemos en las miles de estatuas de guerreros de terracota), los americanos del norte, del centro y del sur.

Pensemos en las aplicaciones en la arquitectura. Desde los palacios de Babilonia, Nínive y Persépolis hasta las cúpulas de las mezquitas musulmanas y las fachadas y campanarios de tantas iglesias cristianas.

Acordémonos, finalmente, de tantos ilustres artistas contemporáneos, Gaudí, Picasso, Miró, con Josep Llorenç Artigas, Soji Hamada, nombres a los que nos place incorporar los de Kino Satoshi, Raquel Grimshaw y Jochen Rueth.

Recordemos someramente la influencia de la cerámica en el comercio internacional como preciado objeto de exportación, es el caso de las hermosas piezas griegas difundidas por todo el Mediterráneo o las porcelanas chinas de la Compañía de Indias extendidas por Europa. Pero también la cerámica más modesta, más utilitaria, como son las tinajas y ánforas que constituyen el vehículo de transporte de los granos, los aceites, los vinos, del intenso comercio del mundo antiguo y de la Edad Media.

Y para que no falte una aportación a nuestro presente, acordémonos de las sofisticadas aplicaciones industriales en el mundo de los microprocesadores y en el de la navegación espacial.

No es posible encontrar otra creación del espíritu humano tan variopinta, universal y entroncada con nuestros más íntimos valores como la cerámica cuyo tacto, imprescindible en su apreciación, nos comunica en la contemplación con el artesano-artista que la creó.

Y es por eso que esta V Bienal de Marratxí tiene la repercusión universal que tiene. Porque nunca tantos le debieron tanto a tan poco: un pedazo de barro cocido. Poca cosa en sí, pero, tratada con el amor y el talento del ser humano, una admirable, grandiosa y universal realidad siempre viva, siempre nueva, siempre útil, y siempre bella.

Joan Oliver Fuster "Maneu"

Ceramic Arts

Since neolithic times, when domestication of animals and first steps of agriculture begins, human race is learning to use ceramic objects, and up to now a long way of studying the rules referring to working with clay and it's firing was done.

From the first potter's vase which was shaped with an engraved border, detail which made a distinction between other's works and even with his own ones, to the selection of shapes, techniques, colours and applications of hundreds of pieces to be shown in this V International Biennial of Ceramic Arts of Marratxí, there are accumulating ten thousand of technical contributions, mechanical inventions, chemical finds and – the most important thing from my point of view – expressive capacities, brilliant intuitions and unbeatable addictions.

The spectrum of plastic ceramic art works runs from excellent shaped basic consumer items to purest art application by outstanding technical levels.

Many centuries later we are able to remember respectfully these prehistoric vases with engraved borders; plenty of sumerian tablets recovered by archeologists are an inexhaustable source of information about cuneiform scripts, burial objects of so many funerals belonging to such different cultures as Cretan, Egyptian, Greek, Etrurian, Roman, and far away in other continents as Chinese (we think of the thousands of warriors made of clay), Americans from North-, Central and South America.

Let's think about applications in architecture. From Babylonian palaces, Nineve and Persepolis to the domes of Muslim's mosques, façades and bell towers of many christian churches. At last let's talk about such a lot of illustrious contemporary artists, as Gaudí, Miró and Josep Llorenç Artigas, Soji Hamada, famous names we'd like to add the ones of Kino Satoshi, Raquel Grimshaw and Jochen Rueth.

By the way, let's remember the influence of ceramic

pieces on international trade as respected objects of exportation, for example the beautiful pieces spread throughout the Mediterranean, or the Chinese porcelain made by the Indian Company, to be found throughout Europe. But also simple ceramics for daily use as the large earthenware jars and amphoras, which were used for the transport of grain, olives and wines in times of intensive trading in the ancient world and the Middle Ages.

Not least we won't forget to remember the sophisticated industrial items we got, looking at the world of micro-processors and space travel applications.

It's hard to find any other human's creation as versatile, universal and rooted in our most intimate values as ceramics, which touch is indispensable to appreciate itself and the person behind who had created it.

That's the reason why the V Biennial of Marratxí meets with great success.

Never before so many people have been thanks to so little: just only a small piece of fired clay. A tiny little piece in itself, turned into something great, universal and lively, always up-to-date, useful and lovely, when it's been treated with dedication and loving care by human being.

Joan Oliver Fuster "Maneu"

GUANYADORS DE LA
V BIENNAL INTERNACIONAL DE CERÀMICA
DE MARRATXÍ 2014

PREMI ILLES BALEARS,
KINO SATOSHI – JAPÓ

PREMI MARRATXÍ "TERRA DE FANG",
RACHEL GRIMSHAW – REGNE UNIT

MENCIÓ D'HONOR,
JOCHEN RUETH - ALEMANYA

PREMI ILLES BALEARS
KINO SATOSHI

País: Japó
Nom de l'obra: Oroshi 201306
Mida: 10 x 94 x 27 cm
Tècnica i materials: Tornejada, porcellana

PREMI MARRATXÍ "TERRA DE FANG"
RACHEL GRIMSHAW

País: Regne Unit
Nom de l'obra: Black Lift
Mida: 9,5 x 26,5 x 12 cm
Tècnica i materials: Gres molt xamotat amb pigment de massa negra i òxid de ferro negre afegit a la massa d'argila. Molt resistent. Cuita en forn elèctric

MENCIÓ D'HONOR
JOCHEN RUETH

País: Alemanya
Nom de l'obra: Sculptural Vessel "Terra Screpolata" 1
Mida: 34 x 17 x 15 cm
Tècnica i materials: Gres, fet a mà, tallat i estirat, cuit amb gas a 1.300 °C amb afegit de materials combustibles, com ara serradures, carbó, fenc i cendres de llenya

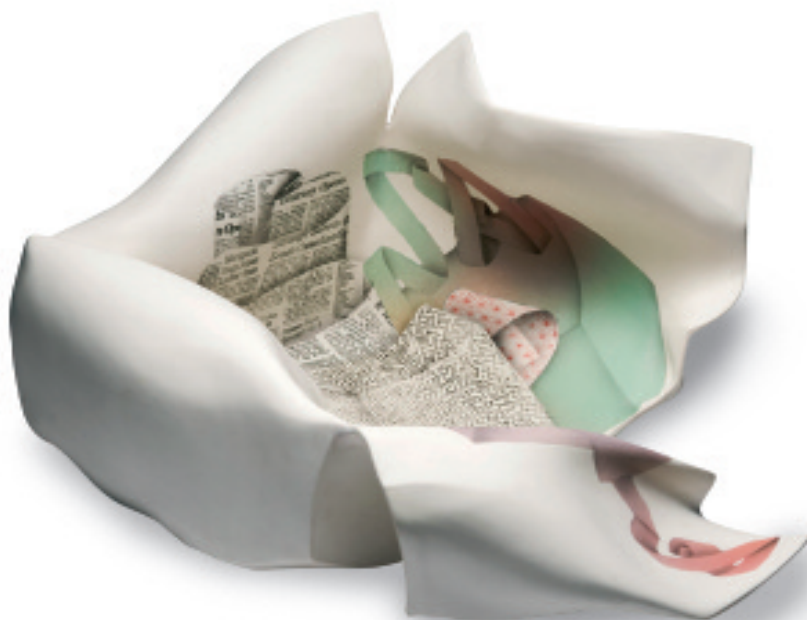
KARIN PUTSCH-GRASSI

País: Itàlia
Nom de l'obra: Tornante
Mida: Ø 40 x 11 cm
Tècnica i materials: Tornejada, engalba de porcellana, esmalt d'engalba, cuita en oxidació al con 9

REBECCA MAEDER

País: Suïssa
Nom de l'obra: Mondes intérieurs
Mida: 100 x 80 x 40 cm
Tècnica i materials: Emmotllament en barbotina, porcellana i cotó,
esmalt mat, oxidació 1.250 °C i reducció

VELIMIR VUKICEVIC

País: Sèrbia
Nom de l'obra: October
Mida: 52 x 37 x 27 cm
Tècnica i materials: Porcellana emmotllament en barbotina pintada amb engalbes i calcomanies, cuita a 1.250 °C, oxidació, ombres amb aerògraf amb sobreemalt 800 °C

MARIE-JOSÉE COMELLO

País: Itàlia

Nom de l'obra: Would you like to play with Victoria? I

Mida: Ø 71 x 9 cm

Tècnica i materials: Porcellana, emmotllament en barbotina, 1.260 °C

MARÍA ORIZA PÉREZ

País: Espanya
Nom de l'obra: Mandala
Mida: 52 x 56 x 25 cm
Tècnica i materials: Modelada en gres, amb òxids metàl·lics.
Cocció en atmosfera oxidant a 1.220 °C

CLARA GRAZIOLINO

País: Espanya

Nom de l'obra: Ombra

Mida: 36 x 15 x 8 cm

Tècnica i materials: Fang refractari esmaltat, cuit a altes temperatures

JUAN ORTÍ GARCÍA

País: Espanya

Nom de l'obra: Sense Títol

Mida: 39 x 40 x 8cm

Tècnica i materials: Majòlica i torn, 1.100 °C

HATICE NILÜFER AKSU

País: Turquia

Nom de l'obra: Collapse

Mida: 23 x 36 x 18 cm

Tècnica i materials: Argila de paper, 1.060 °C, modelada a mà

RAFAELA PAREJA RIBERA

País: Espanya

Nom de l'obra: La soledad en la multitud

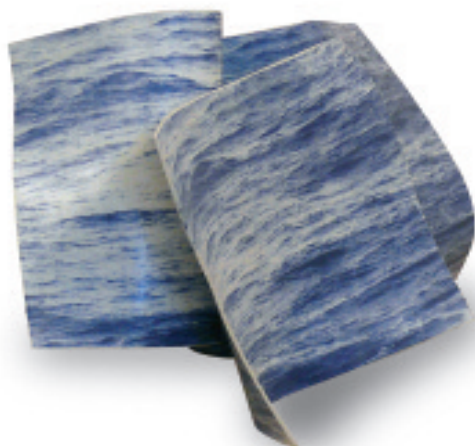
Mida: 43 x 43 x 13 cm

Tècnica i materials: Immersió en porcellana, vidrada a 1.280 °C

ICHIYO SAWADA

País: Itàlia
Nom de l'obra: Toki hirogaru - Tachi tomaru
Mida: 27 x 38 x 20 cm
Tècnica i materials: Gres i engalba. Construïda en cilindres,
cuita a 1.220 °C en forn elèctric

JUAN PÉREZ GARCÍA

País: Espanya
Nom de l'obra: Járrive (de crisantemo en crisantemo)
Mida: 40 x 40 x 35 cm
Tècnica i materials: Imatge fotogràfica en serigrafia directa amb pigments sobre plaques de gres i part inferior vidrada mat de 1.200 °C

KATARINA MONIEN

País: Alemanya

Nom de l'obra: Emotional Landscape 1

Mida: 50 x 35 cm

Tècnica i materials: Argila de gres, feta a mà amb tècnica de cilindres i pessics. Esmalt cuit a 1.080 °C en forn elèctric. Superfície tractada posteriorment amb raig d'arena

HILDA BEATRIZ MEROM

País: Israel
Nom de l'obra: Stone Series 6593
Mida: 49 x 29 x 6 cm
Tècnica i materials: Argila de gres feta a mà amb plaques, reducció de gas cuit a 1.300 °C. Plaques de gres porcellànic parcialment esmaltades. S'ha utilitzat carbonat de coure

ALBERTO BUSTOS

País: Espanya
Nom de l'obra: polariris
Mida: 40 x 40 x 7 cm
Tècnica i materials: Refractària blanca i negra. Cendra, caolí,
porcellana en pols i esmalt transparent mat.
735 filaments modelats a mà. Monococció 1.260 °C

CHI-SHENG CHEN

País: Taiwan
Nom de l'obra: Insight
Mida: 120 x 90 x 12 cm (ajustable *in situ*)
Tècnica i materials: Porcellana, colorants, modelats amb barbotina de farciment, buidat, forn elèctric a 1.000 °C

SINÉAD FAGAN

País: Irlanda
Nom de l'obra: Waterways I
Mida: 26,5 x 13,5 cm
Tècnica i materials: Argila de gres blanca, tornejada i cuita en recipient amb aigua dolça/aigua de mar local, algues marines i compostos minerals

MYRIAM JIMÉNEZ HUERTAS

País: Espanya
Nom de l'obra: Espejismo
Mida: 44 x 44 x 6 cm
Tècnica i materials: Construït amb planxes modelades a mà i enganxades les unes al costat de les altres. Porcellana 1.250 °C

MIGUEL MOLET CHICOT

País: Espanya
Nom de l'obra: Batientes
Mida: 30 x 23 cm (cada peça, aproximadament)
Tècnica i materials: Barreja de fangs, acabats amb terra sigil·lada i oxidació 1.100 °C

LOURDES RIERA REY

País: Espanya
Nom de l'obra: Rizo
Mida: 58 x 50 x 34 cm
Tècnica i materials: Gres, òxids, engalba i esmalts, 1.260 °C

JURAT DE LA V BIENNAL INTERNACIONAL DE CERÀMICA

Maria Ramis

Felanitx, 1961.

Es gradua en Arts Aplicades, especialitat de ceràmica, a l'Escola d'Arts i Oficis de Palma el 1984. De llavors ençà treballa i desenvolupa una labor docent al seu taller de Felanitx, Call Vermell, i a altres institucions.

Amplia la formació amb curssets i seminaris de diverses tècniques amb Dolors Ros, Angelina Alós, Jhon Dunn, Chikako Yoshinawa, Wali Haves, Joan Gardi Artigas i Jutta Winkler, entre d'altres.

És guardonada i finalista en certàmens com el d'Andratx, Marratxí, l'Alcora i Valladolid, i rep la menció d'honor als premis Pilar Juncosa i Sotheby's de la Fundació Pilar i Joan Miró.

Té obra en diferents institucions (ajuntaments i caixes), així com al fons del Museu Contemporani de sa Pobla, al Museu i Fons Artístic de Porreres i a la Delegació de l'Ambaixada de Rússia a Barcelona.

És membre de l'Associació de Ceramistes de Catalunya (ACC).

Ha realitzat una trentena d'exposicions individuals, col·lectives o compartides amb algun altre ceramista, de les quals destaca la de l'Espai Mallorca a Barcelona (2004), al Castell de Montesquiu (2010), al local de l'ACC a Barcelona, al Museu de l'Ebre, al Castell de la Bisbal, al Museu Diocesà de Lleida (2011) i al Temple Romà de Vic (2013).

De diferents col·laboracions en les quals ha parti-

cipat destaca l'escenografia per a una coreografia d'Ada Obrador, *Terra roja*, amb música de Joan Valent, i la participació en una instal·lació i performance, *Inmateria*, de Mariona Obrador al Centre Cultural Sant Lluç de Barcelona.

Felanitx, 1961.

Se gradúa en Artes Aplicadas, especialidad de cerámica, en la Escuela de Artes y Oficis de Palma en 1984. Desde entonces trabaja y lleva a cabo una labor docente en su taller de Felanitx, Call Vermell, y en otras instituciones.

Amplía la formación con cursillos y seminarios de diversas técnicas con Dolors Ros, Angelina Alós, Jhon Dunn, Chikako Yoshinawa, Wali Haves, Joan Gardi Artigas i Jutta Winkler, entre otros.

Es galardonada y finalista en certámenes como el de Andratx, Marratxí, Alcora y Valladolid, y recibe la mención de honor en los premios Pilar Juncosa y Sotheby's de la Fundación Miró.

Tiene obra en diferentes instituciones (ayuntamientos y cajas), así como en el fondo del Museu Contemporani de sa Pobla, el Museu i Fons Artístic de Porreres y la Delegación de la Embajada de Rusia en Barcelona.

Es miembro de la Associació de Ceramistes de Catalunya (ACC).

Ha realizado más de treinta exposiciones individuales, colectivas o compartidas con otros ceramistas, de las que destaca la del Espai Mallorca en Barcelona (2004), el Castell de Montesquiu (2010), el local de

l'ACC a Barcelona, el Museu de l'Ebre, el Castell de la Bisbal, el Museu Diocesà de Lleida (2011) y el Temple Romà de Vic (2013).

De diferentes colaboraciones en las que ha participado destaca la escenografía para una coreografía de Ada Obrador, *Terra roja*, con música de Joan Valent, y la participación en una instalación y performance, *Inmateria*, de Mariona Obrador en el Centre Cultural Sant Lluc de Barcelona.

Felanitx, 1961.

Specialized in ceramics, in 1984 got her Master of Fine Arts by Escuela de Artes y Oficios in Palma. Since then she's working and teaching in her own studio called "Call Vermell", in Felanitx, and in other places.

She extends education with courses and workshops in various techniques by Dolors Ros, Angelina Alós, Jhon Dunn, Chikako Yoshinawa, Wali Haves, Joan Gardi Artigas and Jutta Winkler, among others.

She won prizes and was finalist in competitions of Andratx, Marratxí, Alcora and Valladolid, having been honorably mentioned at the "Pilar Juncosa" – and Sotheby's award of Miró Foundation.

Her works are exhibited in various places as town halls and bank houses, as well as in the collections of Contemporary Museum of Sa Pobla, Museum of Arts of Porreres as in the Russian Embassy of Barcelona.

She is member of the Catalan Ceramists Association (ACC).

She had more than thirty individual and joint exhibitions with other ceramists, worthy to mention are the ones at "Espai Mallorca", Barcelona (2004), Castell de Montesquiu (2010), in the exhibition spaces of the ACC

in Barcelona, Museum of Ebro, Bisbal Castle, Museum Diocese of Lleida (2011) and in 2013 at the roman temple ("Temple Romà") of Vic.

Another outstanding event is the participation in the set design of the choreography of "Terra roja" by Ada Obrador, with music by Joan Valent, also a participation in a happening and a performance called "Inmateria", by Mariona Obrador, at the Cultural Center Sant Lluc of Barcelona.

.....

Joan Oliver Fuster "Maneu"

Palma, 1935.

Va estudiar per a professor mercantil i es graduà el 1953, també va estudiar economia a la Universitat Central de Madrid, 1960-63, i es llicencià en filosofia i lletres (història), a la Universitat de les Illes Balears, 1980.

Des del 1983 és galerista d'art i des del des del 1992 dirigeix el Museu Municipal de Valldemossa.

Ha comissariat múltiples exposicions de pintura i gravat dirigides al coneixement i difusió dels pintors clàssics mallorquins (Anckermann, Bauzá, Cerdà, Fuster) i a difondre la dels artistes contemporanis, amb especial dedicació a Joan Miró. Aquestes exposicions s'han fet per encàrrec del Govern balear (1986-93-95-99), Consell de Mallorca (1993), i el ajuntaments de Palma (1991-92), Valldemossa (1998), Lluçmajor (2000) i de diverses institucions a Espanya, Dinamarca, Egipte, Estats Units i Itàlia.

Palma, 1935.

Profesor Mercantil: Promoción 1953

Estudios de Economía: Universidad Central Madrid
1960-63

Licenciado en Filosofía y Letras (Historia), UIB-1980

Galerista de Arte desde 1983.

Desde 1992 dirige el Museo Municipal de
Valldemossa.

Ha comisariado múltiples exposiciones de pintura y grabado dirigidas al conocimiento y difusión de los pintores clásicos mallorquines (Anckermann, Bauzá, Cerdá, Fuster) a la de los artistas contemporáneos y con especial dedicación a Joan Miró. Estas exposiciones se han realizado por encargo del Govern Balear (1986-93-95-99), Consell de Mallorca (1993), Ayuntamientos de Palma (1991-92), Valldemossa (1998), Lluçmajor (2000) y diversas instituciones en España, Dinamarca, Egipto, Estados Unidos e Italia.

Palma, 1935

Teacher in economics, promotion in 1953

Studying economics at Central University Madrid
from 1960 to '63

Graduate philosophy and history, UIB, 1980

Since 1983 leading art galleries.

Since 1992 director of Valldemossa Museo
Municipal.

He has ruled multiple painting and illustration exhibitions concerning to understanding and publication of classical painters from Majorca (as Anckermann, Bauzá, Cerdá, Fuster) up to contemporary artists, with special dedication to Joan Miró.

These exhibitions have been realized in charge of the

Balearic Government (1986,-93-95-99), Council of Majorca (1993), City Council of Palma (1991-92), Valldemossa (1998), Lluçmajor (2000) and various institutions in Spain, Denmark, Egypt, United States and Italy.

.....

Joan Pere Català Roig

Puigpunyent, 1973.

Fill de mare ceramista, l'any 1994 decideix estudiar ceràmica a l'Escola d'Art de Palma per ajudar en el negoci matern. Allà descobreix un nou aspecte d'aquest món inabastable.

Fins al 2012, l'activitat de Joan Pere triangula entre la producció artesana, la docència i les exposicions. En l'àmbit de la producció, destaca la reproducció de 4.000 rajoles per a la restauració del campanar de la Cartoixa de Valldemossa. De la docència, cal esmentar el seu pas com a mestre a l'Escola d'Oficis Artesans de Sa Gerreria, de Palma, durant més de 7 anys; la tasca com a professor de torn a l'Escola Municipal de Ceràmica de Marratxí, des de l'any 2009, i els monogràfics impartits sobre diferents tècniques ceràmiques.

Forma part de la Ponència Tècnica d'Artesania del Consell Insular de Mallorca des de l'any 2010.

Actualment, és el cap de l'Escola Municipal de Ceràmica de Marratxí.

Puigpunyent, 1973.

Hijo de madre ceramista, el 1994 decide estudiar cerámica en la Escuela de Arte de Palma para colaborar en el negocio materno. Allí descubre un nuevo aspecto de este mundo inabarcable.

Hasta el 2012, la actividad de Joan Pere trianguló entre la producción artesana, la docencia y las exposiciones. En el ámbito de la producción, destaca la reproducción de 4.000 baldosas para la restauración del campanario de la Cartuja de Valldemossa. De la docencia, cabe destacar su paso como maestro en la Escuela de Oficios Artesanos de Sa Gerreria, Palma, durante más de 7 años; su trabajo como profesor de torno en la Escuela Municipal de Cerámica de Marratxí, desde el año 2009, y los monográficos impartidos sobre diferentes técnicas cerámicas.

Forma parte de la Ponencia Técnica de Artesanía del Consejo Insular de Mallorca desde el año 2010.

Actualmente, es el responsable de la Escuela Municipal de Cerámica de Marratxí.

Puigpunyent, 1973

His mother was a ceramist, so Joan decides to study ceramics in the Escuela de Arte of Palma (Palma School of Fine Arts) to participate in his family's business, by the way discovering new points of view in this immeasurable world.

Until 2012 Joan Pere is busy producing art pieces, teaching and having exhibitions.

Worthy of mention with regard to his ceramics production is the reproduction of 4000 tiles for the restoration of the bell tower of the Valldemossa Carthusian monastery.

In the field of teaching should be mentioned his step to becoming Master of Art's and Art Craftwork School of Sa Gerreria in Palma, holding this task for more than 7 years; Since 2009 performing the function of teacher on the potter's wheel at the Ceramic School of the Council of Marratxí, he keeps also teaching monographs about various techniques of ceramics.

Since 2010 is member of the Ponencia Técnica de Artesanía of the Council of Mallorca.

Currently he's the person in charge at the Escuela Municipal de Ceramica of Marratxí (local Ceramic School of Marratxí Council).

.....

Simcha Even-Chen

Israel, 1958.

L'any 1990 vaig obtenir el doctorat en biologia per la Universitat de Tel-Aviv. Fins a 1993 vaig ser administradora de projectes en una empresa de tecnologia biològica. Des de 1994 fins a 1996 vaig participar en cursos nocturns de ceràmica a la Fundació Rehovot Cultura, mentre ocupava un lloc de postdoctorat en el Departament de Bioquímica de la Hebrew University Medical School, a Jerusalem. La majoria dels coneixements que he adquirit, a més dels cursos de ceràmica, provenen d'estudis autodidactes i de literatura.

L'any 1996 vaig instal·lar el meu propi estudi, que

encara és el taller on faig feina.

Més endavant i fins al maig de 2013 vaig exercir com a científica secundària a la Medical School.

El 2011 vaig ser elegida membre de l'Acadèmia Internacional de Ceràmica (IAC).

Des de l'any 2000 he exposat obres a Espanya, Àustria, Suïssa, Eslovènia, Corea, la Xina, Romania, Itàlia, Croàcia, els EUA, Sud-Àfrica, Austràlia i, per descomptat, Israel.

He obtingut nombrosos premis a Austràlia, Espanya, Corea, Eslovènia i la Xina. Les meves obres s'exposen en grans museus de nombrosos països i en col·leccions privades.

Israel, 1958.

En el año 1990 obtuve el doctorado en biología por la Universidad de Tel-Aviv. Hasta 1993 ocupé el puesto de administradora de proyectos en una empresa de tecnología biológica. Desde 1994 hasta 1996 participé en cursos nocturnos de cerámica en la Fundación Rehovot Cultura mientras desempeñaba un post-doctorado en el departamento de bioquímica en la Hebrew University Medical School en Jerusalem.

La mayoría de mis conocimientos en cerámica provienen, además de los cursos, de estudios autodidácticos y de literatura.

En el año 1996 abrí mi propio estudio, que todavía es el taller donde trabajo.

Más tarde ocupé un puesto de científica secundaria en la Medical School, que desempeñé hasta mayo de 2013.

En 2011 fui elegida miembro de la Academia Internacional de Cerámica (IAC).

Desde el año 2000 he expuesto obras en España, Austria, Suiza, Eslovenia, Corea, China, Rumania, Italia, Croacia, EEUU, Sudáfrica, Australia y, por supuesto, en Israel.

He ganado premios importantes en Australia, España, Corea, Eslovenia y China y mis obras se exponen en grandes museos y colecciones privadas en numerosos países.

Israel, 1958.

I was awarded my PhD degree in 1990, in the field of Biology at Tel-Aviv University. I held a Project Manager Position in a Biotechnology Company till 1993. During the period of 1994-1996 I have taken night courses in ceramic at Rehovot Culture Foundation parallel to my Post Doctoral position at the Biochemistry Department of the Hebrew University Medical School in Jerusalem. Most of my ceramic knowledge accumulated after the ceramic courses is self-thought and from the literature.

In 1996 I established my own studio from which I still work. Later on I gained a position of Senior Scientist in the Medical School, which I have held till May 2013. In 2011 I was elected as a Member of the International Ceramic Academy (IAC). Since 2000 my works have been exhibited in Spain, Austria, Switzerland, Slovenia, Korea, China, Romania, Italy, Croatia, USA, The republic of South Africa, Australia and of course in Israel.

I won major Awards in Australia, Spain, Korea, Slovenia and China and have works in major museums and private collections in an increasing number of countries.

.....

Lin Utzon

Copenhaguen, 1946.

Va estudiar art en diverses escoles a Austràlia, Japó i Dinamarca. El 1973 obre el seu propi estudi a Elsinore (Dinamarca).

Des del 1976 i fins l'actualitat ha fet nombroses exposicions individuals, principalment de tèxtils impresos, porcellana i pintura, en diferents ciutats dels Estats Units, Europa, Austràlia i la Xina.

Ha participat en exposicions col·lectives en les quals també ha experimentat en altres camps.

Artista multidisciplinar, ha creat nombroses instal·lacions, dissenys, murals i altres treballs en l'àmbit públic.

Al llarg de la seva carrera ha aconseguit diferents premis artístics als Estats Units, Europa i Austràlia.

Copenhague, 1946.

Estudió arte en diversas escuelas en Australia, Japón y Dinamarca. En 1973 abre su propio estudio en Elsinore (Dinamarca).

Desde 1976 y hasta la actualidad ha realizado numerosas exposiciones individuales, principalmente de textiles impresos, porcelana y pintura, en diferentes ciudades de Estados Unidos, Europa, Australia y China.

Ha participado en exposiciones colectivas en las que también ha experimentado en otros campos.

Artista multidisciplinar, ha creado numerosas instalaciones, diseños, murales y otros trabajos en el ámbito público.

A lo largo de su carrera ha conseguido diferentes premios artísticos en Estados Unidos, Europa y Australia.

Copenhaguen, 1946.

Lin studied at various schools in Australia, Japan and Denmark. In 1973 she opened her own studio in Elsinore (Denmark).

From 1976 to the present she realices numerous single exhibitions, mainly impression on textile, in several cities of the United States, Europe, Australia and China.

She also participated in collective exhibitions experimenting in other fields of art.

As a multi-faceted artist she created a lot of installations, designs, murals and other art works for public areas.

Throughout her career she won different art prizes in the United States, Europe and Australia.

Edita:

Ajuntament de Marratxí | Àrea de Cultura

Impressió:
JORVICH, S.L.

Dipòsit Legal:
PM-

www.bicma.es